

міжнародний ринок; створення позитивного іміджу країни як привабливої для іноземних туристів; створення механізмів та умов для залучення іноземних інвестицій; залучення стейкхолдерів у розробку цифрових інструментів в галузі туризму; створення фондів підтримки галузі туризму.

Список використаних джерел:

1. Державне агентство розвитку туризму. URL: <https://www.tourism.gov.ua/>
2. Звіт про прямі збитки інфраструктури від руйнувань внаслідок військової агресії росії проти України за рік від початку повномасштабного вторгнення. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2023/03/UKR_Feb23_FINAL_Damages-Report-1.pdf
3. Національна рада з відновлення України від наслідків війни. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/nacionalna-rada-z-vidnovlennya-ukrayini-vid-naslidkiv-vijni>
4. Швидка оцінка завданої шкоди та потреб на відновлення. URL: <http://iceg.com.ua/wp-content/uploads/2022/09/SHvidka-otsinka.pdf>

Панченко М.В.

здобувач вищої освіти

Науковий керівник : Красномоєць В.А.

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

м. Черкаси, Україна

ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ У ВІЙСЬКОВИЙ ПЕРІОД

До великої війни з росією ринок української готельної нерухомості щороку зростав мінімум на 10-15%. У країну заходили нові авіакомпанії, в регіонах значно покращувалася інфраструктура, будувалися дороги. Усе це спонукало внутрішній та в'їзний туризм швидко розвиватися й водночас мотивувало інвесторів вкладати гроші в будівництво готелів.

У період 2022-2023 року через повномасштабне вторгнення російської федерації та територію сучасної незалежної України готелі Дніпропетровської області втратили всі свої прибутки та багато людей залишились без роботи. Більшість готелів перетворились на прихисток для біженців. Робота готелів як засобів розміщення була призупинена. Війна поділила готельний ринок України на декілька категорій залежно від впливу бойових дій та окупації територій, створила нову й, швидше за все, тривалу структуру гостей, призвела до зниження завантаження об'єктів, стимулювала оптимізацію послуг і процесів.

Дніпропетровська область вважається однією з найбільш розвинених областей України. Дніпропетровщина є найбільш привабливим рекреаційно-туристичним регіоном. Дніпропетровська область створила всі необхідні умови для комфортного та безпечного туризму. До найбільш популярних видів туризму можна віднести : промисловий, зелений туризм, активний, історичний та пізнавальний. Для розвитку туризму було створено багато закладів для тимчасового розміщення. Згідно з Реєстром свідоцтв про встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), у Дніпропетровській області послуги з розміщення надають 25 готельних закладів, що мають відповідну категоризацію, з них: 2 готелі мають категорію 5 зірок, 8 – 4 зірки, 9 – 3 зірки, 5 – 2 зірки та 1 готель має категорію – одна зірка. Загалом, послуги з розміщення у регіоні надають 106 закладів тимчасового розміщення, які мають 13070 місць та можливість розмістити понад 380 тис. туристів.

З початку війни попит на готелі в Дніпропетровській області впав майже на 90%. Більшість людей хвилюючись за своє життя їхали на захід України. Потік гостей та туристів зупинився, людям довелося скасувати всі свої туристичні та ділові поїздки. Тому майже весь готельний бізнес Дніпропетровщини зупинився та працював собі в збиток. Показник відмови бронювання готелів в перші місяці війни становив майже 98%.

В той час як більшість людей виїхали на захід України дехто з власників закладів розміщення надавав житло переселенцям безкоштовно, хтось, навпаки, підіймав ціни в десятки разів. У цілому зараз український готельний ринок працює максимум на 2-3% у грошовій величині.

Дніпропетровщина – лідер з прийняття переселенців. У червні в області їх було вже понад 270 тисяч, з них понад 60 тисяч — діти. У Дніпропетровській та області також поменшало гостей у готелях – на 15%. Під час повномасштабної війни українські готелі дещо перебудували свою роботу, зробивши акцент на забезпеченні не тільки комфорту, а й безпеки гостя. Вони дотримуються певних правил, що гарантують людям захист, а також, попри низку обмежень, намагаються втримати належний рівень сервісу, пристосувавшись до нових умов роботи. У організації безпеки готелям допомагає бомбосховище з усім необхідним для комфортного перебування там гостей під час повітряної тривоги. А на випадок блекауту, для підтримання звичного рівня сервісу, об'єкти мають альтернативні джерела електроенергії та запас води. Безумовно, обмеження значно впливають на відпочинок гостей, проте вони, разом з іншими засобами безпеки в готелях, створюють той комплекс чинників, що надає відчуття захищеності людям, що зупиняються в закладі.

Під час повітряної тривоги всі гості та співробітники об'єктів зобов'язані спускатись у бомбосховище. Люди, які не бажають залишати готель, несуть повну відповідальність за своє життя, та інші можливі наслідки через невиконання рекомендацій під час воєнного стану (у такому разі в готелі залишається одна

чергова особа з персоналу). Всі співробітники мають бути проінструктовані про дії у надзвичайних ситуаціях.

Список використаних джерел:

1. Як українські готелі працюють під час війни. URL: <https://forbes.ua/company/na-pochatku-viyni-gotelniy-biznes-ukraini-obvalivsya-na-90-chi-e-nadiya-na-vidnovlennya-14102022-9033> (дата звернення: 02.05.2023).

Пасєка С.Р.

д.е.н., професор

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ

Повномасштабна війна стала викликом для подальшого існування туристичної галузі України. Перебіг воєнних дій по-різному впливав на туристичну діяльність:

- у перші місяці війни суб'єкти туристичної діяльності долучились до різних способів допомоги внутрішньо переміщених особам і біженцям, надавали послуги з тимчасового розміщення і харчування. Працівники регіональних управлінь туризму і курортів, управлінь туризму органів місцевого самоврядування активно долучались до роботи гуманітарних хабів;

- у наступні місяці проявилась регіональна специфіка туристичної діяльності: у регіонах, де велись бойові дії, з тимчасово окупованими територіями, з високими ризиками замінування і ракетних обстрілів туристична діяльність стала неможливою; в тилкових регіонах попит на окремі туристичні послуги, особливо щодо тимчасового проживання, залишався високим, в першу чергу, за рахунок платоспроможних внутрішніх переселенців;

- почала формуватись політика розвитку туризму воєнного часу: здійснюється моніторинг знищених і пошкоджених об'єктів туристичної інфраструктури; для бізнесу розроблені правила подорожей під час війни з конкретизацією для різних областей [1]; зі створенням Фонду відновлення зруйнованого майна та інфраструктури розроблено вимоги до документів щодо пошкоджених і знищених внаслідок бойових дій об'єктів туристичного призначення; проведено роз'яснення щодо неприпустимості «темного» туризму – організації турів до місць, пов'язаних з трагічними подіями війни.

Невизначеність ситуації зберігає актуальність наукових досліджень щодо особливостей розвитку туристичної галузі України під час повномасштабної війни, щоб розуміти її наслідки та перспективи відновлення.